

Nosce Te Ipsum

Dijitalleşmenin yaşamın her alanında etkin olduğu çağda yaşıyoruz. Dijitalleşme, günlük hayatımıza sınırları ortadan kaldırarak karışmış durumda. İnsanlık dijitalleşmenin yeni kavramları ile başa çıkmak yeni duruma ayak uydurabilmek çabası içerisinde iken Corona ile tanıştı. Tıpkı sınır tanımayan dijital gibi yeni tanıştığımız sınır tanımaz Corona da, dünyamızın ne kadar küçük ve savunmasız olduğunu insana gösterdi. Dayatmacı, gizemli, dirençli, hızlı hali ile dünyamıza dönüştürücü etkileri olacağı ve hayatımızın olağan bir parçası haline gelmeye aday olduğu kuşkusuz.

Post Modernizm, Post Dijital, Post Truth ve şimdilerde Post Corona kavramı ile deneyimler içinde olduğumuzu da fark eder olduk. Post Corona günleri bir yönüyle dönüşümün ve değişimin habercisi yeni hikayeler ve çeşitliliği ile normalin dışında dünyaya olanaklar sunuyor.

Dünyamızın bohçasında salgınlar, savaşlar, göçler, doğal afetler gibi normal dışı olaylar ve insanlığın bu olayların ortaya çıkardığı yıkıcı sonuçları dönüştüren, ileri taşıyan tecrübeleri var.

Dünyamızın bohçasından çıkan 1960 sonu siyasi olayların, dönüştürücü yeni fikirlerin ortaya çıktığı Post Modernizmin yolunu açtığını biliyoruz. Post Modernizmin sözünü söyleyen Fransız düşünce adamı, fotoğraf sanatçısı, filozof Baudrillard'a göre: "Bu yanıt geçmiş tüm kültürlerin, yıkılan her şeyin, neşeye yıkılan ve yaşayabilmek için, var kalabilmek için üzüntü içinde yeniden inşa edilen her şeyin geri getirilmeye çalışıldığı geçmiş bir kültürün restorasyonuna yöneliktir. Artık yapılacak şey parçalarla oynamaktan ibarettir. Parçalarla oynamak işte bu post modernizm".

Post Modernizm, insanoğlunun yeryüzündeki yolculuğunda bir aşama olarak ele aldığımızda bu yolculuğun 2500 yıldan beri devam ediyor olduğunu biliyor olmakla insanlığın çözüm odaklı reflekslerinin gücünü hissedebiliyorum. Yolculuğun başladığı yer, evrenin merkezi olarak kabul edilen sonsuzluk ateşinin yandığı Delphi'deki Apollon Tapınağı. Apollon Tapınağı giriş kapısının altına altın harflerle kazınan "Nosce te ipsum!" "Gnothi seauton!" "Know Thyself" yani "Kendini bil/Kendini tanı!" yazısı, insanoğluna verilen evrensel bir ödevin ifadesi. Antik çağdan Corona günlerine dek insanın evreni anlama ödevlerinin karşılığı 2500 yıl öncesindeki gibi insanı motive ediyor. Kozmosu yani düzenli evreni simgeleyen Apollon Delphi tapınağında, sonsuzluk ateşi Plataea Savaşı'nın söndürdüğü ocakların ardından yeni kuruluş hikayelerinin yazıldığı antik Yunan'da olduğu gibi Corona günlerinin de ilhamı olmaya, insanın kendini tanıma yolculuğunda yollarını aydınlatmaya devam ediyor.

İnsanın kendini tanıma sürecinde denediği yollar, bu yolları açabilmek için geliştirdiği çözüm yolları çeşitli alanların oluşmasına yol açmış. Dönüştürücü çözümler sanatın gücü ile geniş kitlelere ulaşabilmiş yeni çözümler sanat üretimiyle çeşitlenebilmiştir. Fotoğraf sanatı dünyayı değiştiren diliyle algılama, anlamlandırma, ilişkilendirme, farkındalık yaratma, hayal etme, bellek oluşturmada toplumun gelecek kurgusunun önemli bir unsuru olagelmıştır. İnançla ifade etmek isterim, fotoğraf kendini bilmek, kendini keşfetmek yolculuğunda da bir araçtır.

Dijital çağın hepimizi kapsayan elektronikleşme, robotlaşma, veri toplama gibi bizleri otomatiğe bağlayarak duygu, düşünce, davranış biçimimizi de kutsayarak hepsinin sahibi duygusuyla sorgusuz sualsiz yaşarken Corona ile yeni bir döngüye girdik. Bize ait olduğunu zannettiğimiz onca şeyin aslında hiç de öyle olmadığını anladık. Belki de ilk kez kendimizi anlama arayışına girdik. Belki de en az kendimizi tanıyor olduğumuzla yüzleştik.

Corona ölüm gibi bir şey diyebilecek kadar düşünceleriniz cesaretle özgürleşti. Akşam evinize dönerken ertesi gün işe gidemeyeceğimizi, okul kantininde maskesiz son simidi yediğimizi, ertesi gün sokağa çıkamayacağımızı bilemediğimiz hızlı, değişken Corona bütün bunlarla birlikte ne kadar şahane hikayeleri bizim yaptı.

Bugün baktığımızda bütün bu değişimi içselleştirmek kendiliğinden oluvermiş. Fiziksel olarak dokunmadan, mekanlara bedenen girmeden, Post Dijital olanaklarla dünyanın en ünlü müzelerini ücretsiz gezmek, en turistik yörelere bir tuşla ulaşmak ve hayatı anlamak fırsatını yakalamak eşsiz bir olanak Corona tarafından armağan edildi insanoğluna. Corona günlerinde hayat bizim oldu. Ne demiş Goethe: "İnsan, anlayamadığı şeye sahip olamaz." Anladığımız ve değerini keşfettiğimiz bir hayatımız oldu.

Maslow'un "İhtiyaçlar Hiyerarşisi" piramidinin tepesinde yer alan "kendini gerçekleştirme" basamağına çıkanlar çoğalacak. Corona Günlerinde Fotoğraf inisiyatifinin katılımcıları, sadelikten ve kendilerinden ayrılmadan hikayelerini anlatabilecekler. Post Corona fotoğrafı, erdemli, yaratıcı, içten, problem çözücü, önyargısız, hakikati kabul eden kendini bilen fotoğrafçının objektifinden belgelenecek.

Haydi o zaman.

Fadime Aygün

09.05.2020, Adana